

**Uchwała Nr III/12/2014
Rady Gminy Przasnysz
z dnia 29 grudnia 2014 r.**

w sprawie: rozpatrzenia skargi Pan M.S. na działalność Wójta Gminy „dotyczącą nie wybudowania na działce skarżącego studzienki ściekowej” podczas realizacji kanalizacji we wsi Bogate gm. Przasnysz.

Na podstawie art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2013 r. , poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 229 pkt 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2013 r. , poz. 267 ze zm.) Rada Gminy Przasnysz uchwala, co następuje:

§ 1

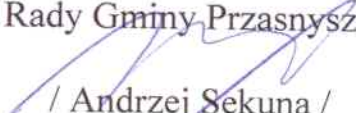
1. Uznaje się skargę Pana M.S. na działalność Wójta Gminy „dotyczącą nie wybudowania na działce skarżącego studzienki ściekowej” podczas realizacji kanalizacji we wsi Bogate gm. Przasnysz za bezzasadną
2. Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Przasnysz

/ Andrzej Sekuna /

Załącznik do uchwały
Nr III/12/2014
Rady Gminy Przasnysz
z dnia 29 grudnia 2014 r.

ZAWIADOMIENIE

o sposobie załatwienia skargi Pana M.S. na działalność Wójta Gminy „dotyczącą nie wybudowania na działce skarżącego studzienki ściekowej” podczas realizacji kanalizacji we wsi Bogate gm. Przasnysz

Rada Gminy Przasnysz uznaje skargę za bezzasadną.

Uzasadnienie prawne:

- 1) art. 229 pkt 3, art. 237 § 1 i 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2013 r., poz. 267 ze zm.)
- 2) § 1 ust 1 rozporządzenia z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r., Nr 5, poz. 46),
- 3) ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r., Nr 123, poz. 858, ze zm.).

Uzasadnienie faktyczne:

W dniu 26 listopada 2014 r. do Rady Gminy Przasnysz wpłynęła, przekazana przez Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego według właściwości, skarga Pana M.S. na działalność Wójta Gminy „dotyczącą nie wybudowania na działce skarżącego studzienki ściekowej” podczas realizacji kanalizacji we wsi Bogate gm. Przasnysz.

W skardze złożonej w imieniu skarżącego przez pełnomocnika, podniesiono, że skarżący „domaga się wybudowania studzienki ściekowej na działce 525, na której znajduje się budynek mieszkalny. Ponadto zarzucono, że plan budowy kanalizacji w miejscowości Bogate był zmieniony, a o jego ostatecznej wersji nie został poinformowany skarżący. Według skarżącego na stanowiącej jego własność działce powinna być wybudowana studzienka.

Komisja Rewizyjna Rady Gminy Przasnysz po zapoznaniu się ze skargą w dniu 8 grudnia 2014 r. i uchwałą Nr 1/2014 opracowała stanowisko Rady Gminy Przasnysz w przedmiocie rozpatrzenia skargi i uznała skargę za bezzasadną.

Przy ocenie zarzutów skargi wzięto pod uwagę następujące przesłanki:

Stosownie do art. 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 123 z 2006 r., poz. 858, ze zm.) zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy, która ustala kierunki rozwoju sieci w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Rada Gminy określa w swoich planach sposoby finansowania planowanych inwestycji, wielkość nakładów inwestycyjnych i niezbędne przedsięwzięcia rozwojowo-modernizacyjne w poszczególnych latach oraz planowany zakres usług wodociągowo-kanalizacyjnych.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi, tj. art. 15 wymienionej ustawy, koszty budowy przyłączy zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci, czyli skarżący, a nie Gmina jako inwestor. Gmina jest obowiązana jedynie zapewnić budowę urządzeń wodno-kanalizacyjnych ustalonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania, a następnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Definicję przyłącza kanalizacyjnego określa art. 2 pkt 5 cytowanej ustawy jako odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej.

W wyniku analizy tej definicji, należy wskazać, iż w ustawie przewiduje się dwie odmienne sytuacje:

- gdy w granicach nieruchomości odbiorcy istnieje studzienka kanalizacyjna,
- gdy w granicach nieruchomości brak jest takiej studzienki, tak jak w przypadku skarżącego.

W pierwszym przypadku przyłączem kanalizacyjnym jest odcinek przewodu od zakończenia wewnętrznej instalacji kanalizacyjnej (pierwszej studzienki od strony budynku) do sieci, natomiast w przypadku, kiedy brak jest studzienki kanalizacyjnej, przyłączem jest odcinek przewodu od wewnętrznej instalacji kanalizacyjnej do granicy nieruchomości gruntowej odbiorcy usług. W konsekwencji powyższej definicji, będącej efektem nowelizacji ustawy w 2005 r., w obrocie funkcjonują de facto dwie definicje przyłącza kanalizacyjnego, obejmujące odmienne fragmenty infrastruktury kanalizacyjnej w zależności od istnienia bądź braku studzienki kanalizacyjnej.

Dla określenia zakresu obowiązków odbiorcy usług w zakresie budowy przyłączy istotna jest uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2007 r. (III CZP 79/07), w której wskazano, że odcinek przewodu kanalizacyjnego łączący wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości tego odbiorcy z istniejącą siecią kanalizacyjną stanowi w części leżącej poza granicą nieruchomości gruntowej urządzenie kanalizacyjne (przez analogię należy odnieść to również do sieci wodociągowej). W orzeczeniu tym SN wyznaczył wyraźną granicę dla przyłączy, wskazując, że jest nią granica nieruchomości gruntowej, poza którą odbiorca usług nie jest podmiotem zobowiązanym do ponoszenia kosztów budowy przewodu, tym samym ten odcinek przewodu nie jest przyłączem w rozumieniu ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Stanowisko SN zgodne jest również z dotychczasowymi interpretacjami Ministerstwa Infrastruktury w tym zakresie, resort stoi bowiem na stanowisku, że przyszły odbiorca powinien finansować budowę przyłączy w granicach nieruchomości stanowiącej jego własność, co wynika z przepisów art. 47-48 oraz 191 Kodeksu cywilnego.

W świetle wymienionych regulacji prawnych żądanie wybudowania na nieruchomości skarżącego studzienki ściekowej nie ma podstaw prawnych.

Nie ma również żadnych podstaw prawnych do uzgadniania przez Gminę z osobą, które nie jest właścicielem gruntów przez które będzie przechodzić planowana sieć kanalizacji, przebiegu tej kanalizacji. Skarżący nie był bowiem stroną tego postępowania.

Jednocześnie należy podkreślić, że po wybudowaniu przez Gminę sieci kanalizacyjnej we wsi Bogate, skarżący będzie mógł po wybudowaniu na własny koszt przyłącza, tak jak każdy inny właściciel nieruchomości zabudowanej, być podłączony do sieci.

Z wymienionych wyżej powodów skarga jest bezzasadna.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Przasnysz
Andrzej Sekuna